

endnu om, hvad der fremdroges i Dag i Formiddagsmødet om denne Stat fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Pjengel): Stattens moralske Side. Den havde vi dog, om jeg saa maa sige, været forstaaet for tidligere. Man havde stiltiende været enig om, at det gik ikke an, dette med Moralen og Skatten, og at det i Øjeblikket ikke var det heldigste. Da man jo skulde have Pengene ind, var det det bedste at tale sagte om Moralen. Det ærede Medlem fra Stege (Bjessen), som jeg anser for en klog Hærfører og ogsaa for en modig Mand, en Mand, som har været et Brud med Fortiden, om hvilket jeg ikke veed, hvor det fører hen, men hvem jeg som sagt giver min Anerkendelse som en klog og modig Hærfører, dette ærede Medlem har ikke talt mere om Moraliteten, end at han lige henkastede en Bemærkning derom. Jeg tror derfor ikke, at den Sag lader sig videre anvende i Øjeblikket, naar Sagen er simpelthen, at man skal have 6 eller 6½ Million ind — det er mig ligegyldigt, hvilket Tal De sætte. Derimod talte det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds derom. Som de Herrer ville erindre, gjorde det ærede Medlem Undskyldning for, at han anvendte Ordet Moral. Han sagde, at han havde det Mod at anvende det Ord, Moral, et Ord, som ikke er i Kurs nu. Jeg vil sige, at jeg anerkender den oratoriske Effekt, som det er at sige den Slags Ting, men det gør ikke saa meget Indtryk paa mig, fordi jeg tilfældigvis veed, at det ærede Medlem har brugt denne Bending før, saa at det ikke er noget nyt mere. Det er ligesom en Skuespiller, der kan visse komiske Jagter og Grimacer, naar man har set ham en Gang, er det ikke længere saa morsomt, som det var første Gang; men det kan maaske gøre sig for nye Tilskuere. Det ærede Medlem sagde altsaa, at der hørte et vist Mod til at sige Ordet Moral, det var noget, man ellers var bange for. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det er en af de Ting, der hører mindst Mod til at sige. Det ærede Medlem kan være vis paa, at der ikke gives saa tarvelig en Pjalt, at han ikke, naar det gælder at angribe Folk, som have saadanne Ansættelser, som ikke ere ret gængse i et Land, øjeblikkelig føre op med Moral og Samvittighed. Naar det ærede Medlem just overfor det ærede Medlem fra Rjøge (Hørrup) — og maaske ogsaa over for mig selv — anvender den Slags Ting, saa gør det ærede Medlem det samme, som nu i de sidste 20 Aar er blevet anvendt af hele den Høirepresse og „velsindede“ Presse, som overhovedet angriber saadanne Folk som os. Hvis Grunden det ærede Medlem gaar, er jeg ikke i nogen

Tvivl om, jeg har læst og hørt det før. At det ærede Medlem er slaaet ind paa samme Bøj, undrer jeg mig for saa vidt ikke videre over; jeg havde saamænd ventet en Gang at finde det ærede Medlem der. Men, som sagt, Mødet og Tapperheden skal det ærede Medlem ikke holde hynderlig stærkt frem, for der hører ingen som helst Tapperhed til det. Det gaar med det som for Eksempel med Dvden og saadanne Ord, som det ogsaa er ret godt at have paa sin Side, og som man plejer at anvende med stor Virkning, naar man vil sine Modstandere rigtig til Livs. Hvis det ærede Medlem en Gang vil gaa hen at se „Tartuffe“, han har jo Trilillet dertil, vil han se, at Tartuffe, Hyklernes Hykler, ikke fører noget Ord hyppigere paa sine Læber end Moral, Dyd o. s. v. Det kan oplhse det ærede Medlem om, at man dog skal anvende den Slags Ord med en vis Forsigtighed. Men det ærede Medlem sagde altsaa, at det var den moralske Side af Skatten, han lagde Bøgt paa, at det var Giften i Øllet, han vilde til Livs. Det ærede Medlem svækkede imidlertid noget sin Udtalelse i saa Henseende derved, at han overfor Brændevin udtalte, at den var en Del af det danske Folks Liv, og den vilde han derfor ikke røre ved. Ja, det er jo altid uheldigt, naar man har argumenteret mod den Spiritus, der er i Øllet, at man saa ikke vil det rene Bæjen til Livs, men blot Blandingen; det gør allerede Moralen tvivlsommere. Dernæst sagde det ærede Medlem, at vi skulde undersøge, hvem der drak Ølet. Nu har der jo været Tale om „Kjøbenhavnervi“ her i Dag, og det er vist et godt Ord i en Agitation, men maaske de Herrer vilde være enige med mig om, at siden det efter deres egen Mening er i Købstæderne, at der drikkes Øl — ellers vilde de jo ikke have Skatten — maa vi Kjøbenhavnere ogsaa have en Mening om, hvem der drikker Ølet. Og det er sandelig ikke de velstaaende, der drikke Ølet, men det er Fattigfolk, der drikke det (Afbrudelse af C. Ravn), og det fordi de ikke have nogen anden Drik. Ja, det maa jeg som Kjøbenhavnere ogsaa have nogen Mening om. Det ærede Medlem kan tale med om Mølboerne, thi der hører han hjemme, men jeg hører hjemme her i Kjøbenhavn (Afbrudelse af C. Ravn). Ja, jeg troede, det ærede Medlem var fra Møls, ogsaa efter at jeg havde hørt det ærede Medlem tale. Som sagt, det er Fattigfolk, der drikke Ølet, og derfor er det en tvivlsom Moral, naar man ikke vil unde dem denne Drik, eller naar man vil bestatte den højt, mens den ikke tidligere har været bestattet. Jeg vilde nu gerne vide, om de Herrer anse